

Arrest

nr. 70 923 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing *“op 7 maart 2011 genomen door de gemachtigde van de Minister van Migratie en asielbeleid [...] [die] [...] een bevel heeft laten afleveren om het grondgebied te verlaten tegen de 3 leden van het gezin van verzoekers hen betekend op 2 april 2011.”*

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest van de Raad van 3 mei 2011 met nummer X waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op het verzoek tot voorzetting van 26 mei 2011.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoekende partij dienden op 18 augustus 2009 een asielaanvraag in en verklaarden hierbij dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 mei 2010 ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Eerste en tweede verzoekende partij stelden tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

1.3. Bij arresten van 27 december 2010 met nummers 53 896 en 53 898 weigerde de Raad eerste en tweede verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 24 januari 2011 de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten werden bij aangetekend schrijven van 26 januari 2011 aan eerste en tweede verzoekende partij ter kennis gebracht.

1.5. Via een op 31 januari 2011 gedateerd schrijven verzochten eerste en derde verzoekende partij om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.6. Op 7 maart 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk verklaard werd. Deze beslissing, die verzoekende partijen op 2 april 2011 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.02.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

[P., M.] [...]

Haar man

[A., A.] [...]

Minderjarig kind

[P. M.] [...]

Nationaliteit: Rusland (Ingoesjetië)

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij haar aanvraag een medisch getuigschrift voor.

Er werd in geen van deze gevallen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 24.01.2011) en ter kennis gebracht op 28.01.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen Lidstaten te verlaten.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Aan verzoekende partijen werd op 2 april 2011 tevens *“in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid, meegedeeld op 07.03.2011”* een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met volgende motivering:

“Artikel 9ter - § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1.1. Verwerende partij werpt in een eerste exceptie op dat de derde verzoekende partij minderjarig is en bijgevolg onbekwaam is om op ontvankelijke wijze een verzoek tot nietigverklaring in te dienen.

3.1.2. Het is niet betwist dat derde verzoekende partij geboren is op 23 maart 2010 en derhalve minderjarig is. Als minderjarige beschikt derde verzoekende partij niet over de vereiste bekwaamheid om zonder vertegenwoordiging, een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in de mate dat het werd ingediend door derde verzoekende partij (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

De eerste exceptie is ongegrond.

3.2.1. In een tweede exceptie betoogt verwerende partij dat het beroep onontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Zij stelt dat het gaat om een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2.2. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij op 7 maart 2011 geen enkele instructie heeft gegeven tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, doch slechts meedeelde dat verzoekende partijen gevolg dienden te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 24 januari 2011. Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat het feit dat aan verzoekende partijen op 2 april 2011 door een inspecteur van de lokale politie te Schaarbeek toch een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend het gevolg is van een totaal verkeerde interpretatie van de instructies van verwerende partij en derhalve niet gebeurde *“in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid, meegedeeld op 07.03.2011.”*

Aangezien verwerende partij erkent dat zij op 7 maart 2011 geen nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nam en deze stelling steun vindt in de stukken van het administratief dossier, kan zij ook niet voorhouden dat de tweede bestreden beslissing in casu moet beschouwd worden als een door haar genomen herhaalde beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De tweede exceptie is ongegrond.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Zij verstrekken de volgende toelichting:

“Doordat de verwerende partij stelt dat de aanvraag wordt afgewezen wegens niet ontvankelijk omdat het standaard medisch getuigschrift niet zou voorgelegd zijn. Terwijl het voorgelegd medisch getuigschrift waarvan een kopie gevoegd wordt aan huidig verzoekschrift (stuk 3) dagtekent van 13 januari 2011 en toch alle elementen bevat die werden opge-

nomen in het geactualiseerd artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het later afgekondigd Koninklijk Besluit van 24 januari 2011.”

4.2. Verwerende partij betoogt slechts dat het middel niet ernstig is.

4.3.1. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Verwerende partij motiveert in de eerste bestreden beslissing dat het medisch attest dat door verzoekende partijen bij hun aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden werd gevoegd geen “standaard medisch attest” is dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoekende partijen bij hun aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegden, behoudens de hoofding, volledig gelijk is aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest omvat alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of verzoekende partijen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven.

Met betrekking tot de verschilpunten die verwerende partij mogelijk heeft ontwaard tussen de hoofding van het door verzoekende partijen neergelegde medisch attest en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift benadrukt de Raad dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift tussen de woorden “Destiné au” en de woorden “Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l’Office des Etrangers”, de woorden “médecin conseil du” werden gevoegd op zich niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het gegeven dat een modelformulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld niet enkel op de daartoe voorziene plaatsen werd aangevuld, doch tevens in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat. Deze toevoeging verhindert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid die belast is met het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag ook niet te verifiëren of aan alle vormvereisten die de wetgever heeft opgelegd is voldaan. De Raad wijst er voorts op dat de aanvraag van verzoekende partijen, waarvan het standaard medisch getuigschrift een onderdeel is, aangetekend werd verzonden aan de “Dienst Vreemdelingen-zaken [...] Dienst humanitaire regularisaties Sectie art. 9ter”, zodat niet blijkt dat de aanvraag niet aan de bevoegde instantie werd overgemaakt.

Het is in casu voorts kennelijk onredelijk om louter op basis van het feit dat in de hoofding van het door verzoekende partij neergelegde medisch attest de vermelding “*SERVICE PUBLIC FEDERAL*” werd afgekort tot “*S.P.F.*” en dat de woorden “*Direction Générale de l’Office des Etrangers*” slechts eenmaal werden vermeld in plaats van tweemaal – een herhaalde vermelding in het standaard medisch getuigschrift waarvan de Raad de meerwaarde niet kan inzien – te oordelen dat niet het door de wetgever bedoelde standaard medisch getuigschrift werd voorgelegd.

Verzoekende partij kunnen gevolgd worden in hun stelling dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geschonden werd.

Het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4.3.2. Daar de tweede bestreden beslissing het gevolg is van een foutieve interpretatie van een instructie van verwerende partij is en de Raad ambtshalve dient vast te stellen dat deze beslissing dus de facto genomen werd door een politiefunctionaris die hiertoe – gelet op de bepalingen van ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen – niet gemachtigd was, is het vereist om deze akte evenzeer uit het rechtsverkeer te verwijderen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en het bevel om het grondgebied te verlaten dat op 2 april 2011 aan verzoekende partijen werd betekend worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK